

DERŰS ISTVÁN

MONSZUNI ESŐBEN

**Eljött hozzám a jenki,
virággal jött és dzsippel,
de nem hordott texasi**

kalapot.

**Eljött hozzám,
s mosolygott, mint egy barát.**

Kérte,

adnám-e a kis Kimet,

a mandulaszeműt!

**S mondtam, a lótuszzsínű éjben
üldögélve mi ketten,**

ő, a jenki, és én, a szegény,

hogy:

**mandulaszemű kis Kimet nem
adom**

a világ összes múltjaiért, sem

az eljövendőért!

Ő elkomorodott,

**némán biccentett fejével felém,
majd így szólt: ott jobb lett volna**

Kimnek,

de ha te így akartad, legyen,

de egyszer eljövök érte,

hófehér éjben vagy monszuni esőben,

s elviszem

tőled örökre Kimet,

a mandulaszeműt!

S azóta

bujdokolunk Kimmel,

mert félünk,

hogyan az erős, gazdag jenki

egyszer szétszakítja kettőnk

együttes,

örök életét . . .